

Fővárosi Ítéltábla mint harmadfokú bíróság

5.Bhar.231/2020/19. szám

A Fővárosi Ítéltábla mint harmadfokú bíróság Városban a 2021. június 23. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

VÉGZÉST:

A rágalmazás vétsége miatt Terheltl ellen indított büntető ügyben a Fővárosi Törvényszék mint másodfokú bíróság 20.Bf.8630/2020/6. számú, 2020. október 20. napján meghozott ítéletét helybenhagyja.

A harmadfokú eljárásban felmerült 15.280 (tizenötezer-kettőszáznyolcvan) forint bűnügyi költséget magánvádlól magánvádló köteles az államnak megfizetni.

A másod- és harmadfokú eljárásban a magánvádló jog képviselőjével felmerült költséget a magánvádló viseli.

Felhívja magánvádlól magánvádlót, hogy hivatalos lelet készítésének terhe mellett 8 (nyolc) napon belül rójon le 20.000 (húszezer) forint fellebbezési illetéket.

A végzéssel szemben további fellebbezésnek nincs helye.

INDOKOLÁS

[1] A Budapesti XX. XXI. és XXIII. Kerületi Bíróság 10.B.XX.909/2017/48. számú, 2019. november 26. napján kihirdetett ítéletével Terheltl vádlottat bűnösnek mondta ki 3 rendbeli rágalmazás vétségében (Btk. 226.§ (1), ezért őt halmazati büntetésül megrovásban részesítette. Kötelezte a vádlottat a magánvádlók részére, jogi képviselőjük útján 215.015-forint bűnügyi költség, valamint az államnak külön felhívásra 36.480-forint bűnügy megfizetésére.

[2] Az elsőfokú bíróság ítélete ellen – a jogorvoslat bejelentésére fenntartott három munkanapos határidőn belül - a magánvádló a bűncselekmény téves jogi minősítése miatt, büntetés kiszabása, illetve súlyosabb intézkedés alkalmazása érdekében jelentett be fellebbezést.

A vádlott az ítélet kihirdetésekor – nyilatkozatának tartalmából feltárhatóan - felmentésért fellebbezett, míg védője az elsőfokú bíróság ítéletét tudomásul vette.

[3] Az ellentétes irányú fellebbezések elbírálásának eredményeként a Fővárosi Törvényszék mint másodfokú bíróság a 2020. október 20. napján kihirdetett 20.Bf.8630/2020/6. számú ítéletével az első fokú bíróság ítéletét megváltoztatva Terhelt1 vádlottat az ellene 3 rendbeli rágalmozás vétsége (Btk.226.§ (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés b./ pont) miatt emelt vád alól, a Be. 566.§ (1) bekezdés a./pontja értelmében, bűncselekmény hiányban felmentette.

Helyesbítette az elsőfokú eljárásban felmerült bűnügyi költség összegét és ebből a magánvádló által az államnak fizetendő, illetve a saját terhén maradó összeget.

[4] A másodfokú bíróság ítélete ellen a Be.615.§ (1)-(2) bekezdés b./ pontja alapján megnyílt másodfellebbezés jogával élve a magánvádló jelentett be fellebbezést, sérelmezve a felmentő rendelkezést, a vádlott bűnösségének a bűncselekmény minősített esetében történő megállapítása és büntetés kiszabása érdekében. Másodsorban sérelmezte a bűnügyi költségre vonatkozó rendelkezést, és ennek megváltoztatására is indítványt tett.

[5] A magánvádló a Be. 779.§ (6) bekezdése értelmében, a jogi képviselője útján indokolt fellebbezésében a másodfokú bíróság ítéletének tényállást megállapító és indokoló részét tévesnek ítélte.

[6] Nem osztotta a magánvádló a másodfokú ítéletnek azt a megállapítását, miszerint a feljelentésben megjelölt magánvádló1ra vonatkozó kijelentése a vádlottnak becsület csorbítására nem alkalmas.

[7] Ugyanezt kifogásolta magánvádló2 sértett és magánvádló3 sértett vonatkozásában is.

[8] magánvádló2 tekintetében álláspontja szerint az a vádlotti kijelentés, hogy „az ügyvédi és peres eljárás költségét letagadja” arra enged következtetni, hogy a múltban történt elszámolási vita tagadásának célja a másik, egyébként tisztességesen fizető fél megkárosítása. Ez az egyébként valótlan állítás jelentése szerint egyenlő azzal, hogy magánvádló2 nem akar fizetni, ez pedig már önmagában is alkalmas magánvádló2 becsületének csorbítására. De a

vádlott ezen túlmenően még meg is nevezte azt a személyt, akinek ezzel magánvádló2 kárt okozott, aki a vádlott édesanyja, bár ilyen kijelentést még tanúl lánykori nevet (vádlott édesanyja) sem tett. Ez utóbbi kijelentése a vádlottnak ugyanúgy alkalmas a becsület csorbítására, mint az ügyvédi költségek letagadására vonatkozó állítása.

[9] magánvádló3 sértett vonatkozásában pedig a vádlott által a facebook oldalára kiírt bejegyzés, amely szerint „ képes volt lemondani a hagyatéki tárgyaláson egy korrupt ügyvéddel szántóm bizonyos területéről” a magánvádló által kifejtettek szerint arra enged következtetni, hogy magánvádló3 mondatta le a vádlottat egy korrupt ügyvéddel az örökrészéről annak ellenére, hogy a vádlottnak ilyen szándéka nem volt, és emiatt nem örökölt, ez pedig magánvádló3 becsületének csorbítására mindenképpen alkalmas kijelentés.

[10] A magánvádló következtetése szerint a vádlott ebben az esetben arra gondolhatott, hogy a nagynénje megvesztegette az ügyvédet, vagy esetleg az ügyvéd bírta rá a közjegyzőt arra, hogy Terhelt1 ne örököljön, vagyis mindkét esetben a vádlott bűncselekményt feltételez, amelynek a nagynénje vagy az elkövetője, vagy a felbujtója. Ezt igazolja véleménye szerint a bejegyzés folytatása, az a kijelentés, hogy „napi bűncselekménybe ütközik” vagyis magánvádló3 bűncselekmény elkövetése útján károsította meg a vádlottat. Mindezek alapján a rágalmozás magánvádló3 vonatkozásában is megáll.

[11] Hivatkozott a magánvádlói fellebbezés indokolása arra is, hogy a facebook-on megjelent bejegyzéshez kapcsolódó kommentek tartalma ugyancsak igazolja, hogy a vádlott valótlan tartalmú állításaival a magánvádlóról és a sértettekről negatív, magatartásukat elítélendő képet alakított ki.

[12] A bűncselekmény helyes – és a másodfokú bíróság által pontosított - jogi minősítésével kapcsolatban azt hangsúlyozta, hogy már a feljelentésben, de a magánvádló jogi képviselőjének perbeszédében, illetve a fellebbezés bejelentése során is a Btk. 226.§ (2) bekezdése szerinti minősítés megállapítását indítványozták.

[13] Összefoglalóan a magánvádló a vádlott cselekményének Be. 226.§ (1)-(2) bekezdése (helyesen (2) bekezdés b) pont) szerinti minősítése mellett súlyosabb joghátrány alkalmazását indítványozta azzal, hogy emellett a vádlottat a teljes, így a másodfokú eljárás során felmerült bünygyi költség megfizetésére is kötelezze a harmadfokú bíróság.

[14] Terhelt1 vádlott védője a magánvádló másodfellebbezését nem tartotta megalapozottnak, és a másodfokú ítélet indokaival egyetértve, annak helybenhagyását indítványozta.

[15] Terhelt1 vádlott a fellebbezésének indokolásában, majd annak kiegészítése során a korábban tett vallomásait és azok igazságtartalmát hangsúlyozva azt adta elő, hogy a zártkörű – három embert érintő - facebook beszélgetésben csak a valós eseményeket írta le. Annak a véleményének adott hangot, hogy a magánvádlók mindent megtesznek a valóság elhallgatásáért, illetve azért, hogy őt rágalmozásért elítéljék. Kifogásolta, hogy a magánvádló jogi képviselője nagy nyilvánosság előtt elkövetettként kívánta a facebook beszélgetését

minősíteni, annak ellenére, hogy ezt egy zárt csoportban, három emberrel folytatta, így kizárt az, hogy azt bárki láthatta, olvashatta volna, ahogy azt állították, de az sem tisztázott, hogy az milyen módon került a magánvádlók birtokába.

[16] A másodfokú bíróság felmentő ítéletének helybenhagyását kérte, továbbá azt, hogy a bíróság állapítsa meg, hogy a saját és édesanyjának egészségi állapotában bekövetkezett jelentős romlás oka a magánvádlók által indított eljárásban az igazság letagadása, elhallgatása.

[17] Egyben indítványozta a vallomásának és édesanyja vallomásának mérlegelésével magánvádló1 elmarasztalását a Btk. 228.§-a alapján (kegyeletsértés vétségében), illetve a többi magánvádló és tanúk tekintetében amennyiben felmerülhet hatóság félrevezetése és hamis vád, úgy ebben is.

[18] magánvádló1 magánvádló a vádlott észrevételeivel kapcsolatban előadta, hogy a vádlott a beadványában ismételten valótlanosságokat adott elő. jogi képviselő1 jogi képviselő ugyanis nem ügyvéd1 ügyvéd munkáját vonta kétségbe, hanem a vádlott követelésének alapjául szolgáló számlákat hiányolta, és az ügyvéd meghallgatása is azért maradt el, mert azt a vádlott nem indítványozta. Megjegyezte, hogy magánvádló2, de a többi családtag sem hatalmazta fel a vádlottat arra, hogy jogi ügyekben a család nevében eljárjon.

[19] Valótlanak tartotta a vádlottnak azt a hivatkozását, hogy a tárgyaláson benyújtott hangfelvétel összevágott módon, előre megfontolt szándékkal készült volna, mert ez időben sokkal korábbi, mint a rágalmazás.

[20] Rágalmazásként és sértésként értékelte azt a kijelentést, hogy „magánvádló2ról feltételezhető, hogy valóban nem akarta kifizetni a rá eső részt az ügyvédi munkadíjból”.

[21] Úgyszintén valótlanásznak minősítette a vádlottnak a hagyatéki eljárással és magánvádló3 javára az örökségéről való lemondással kapcsolatos vallomásait.

[22] A vádlott facebook-os posztjával kapcsolatban pedig azt emelte ki, hogy azt nem egy zárt csoportban tette közzé, mert az egyik rokonuk figyelt fel a bejegyzésre, amihez többen kommenteket is fűztek.

[23] Megemlítette a magánvádló beadványában azt is, hogy a vádlott családtagjaival agresszívan viselkedik, amely a csatolt hangfelvételtől is kiderül.

[24] Mindezek alapján a magánvádló az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérte annak érdekében, hogy a bíróság a törvény eszközével vessen véget a vádlott rágalmazásainak, mocskolódásának.

[25] A magánvádló jogi képviselője 2021. június 3. napján szintén megküldte a bíróság részére a magánvádló előzőekben ismertetett beadványát, melyre a vádlott észrevételt tett, korábbi állításait megismételve előadta, hogy ügyvéd1 ügyvéd munkavégzését hivatalos iratokkal igazolta az eljárásban, a magánvádló és sértettek tudtak a megbízásról, de magánvádló2 részéről semmi sem utalt arra, hogy ki akarná fizetni a rá eső ügyvédi díjat.

[26] A hangfelvétellel kapcsolatban megismételte, hogy az hiányos, az előzményeket nem tartalmazza.

[27] Felháborodásának adott hangot, amiatt a feltételezés miatt, hogy csupán három év munkaviszonnyal rendelkezik, magánvádló3val kapcsolatban pedig kifejtette, hogy a földhivatal igazolása lenne szükséges annak ellenőrzésére, hogy mi alapján tudta átíratni vagy eladni a földet.

[28] A facebook bejegyzés nyilvánosságával kapcsolatban ismét hangsúlyozta, hogy egy zárt csoportba írta le a történeteket, amely egyébként minden pontja tekintetében a valóságot tükrözi.

[29] Megismételte, hogy az édesanyja betegségével kapcsolatban a valóság az, hogy lebénult állapotban van és ő gondoskodik az ellátásáról az ápolási segélyből, illetve mindkettőjük egészségi állapota az eljárás alatt jelentősen megromlott.

[30] Korábbi beadványával egyező indokok mentén a másodfokú fokú ítélet helybenhagyására tett indítványt.

[31] A magánvádló fellebbezése nem alapos.

[32] A Fővárosi Ítéltábla mint harmadfokú bíróság az ügyben a fellebbezés elbírálására a 2020. évi LVIII. törvény 211. § (7) bekezdése értelmében alkalmazandó (1)-(2) bekezdése alapján történt tájékoztatást követően a magánvádló indítványának megfelelően a Be. 621.§ (2) bekezdése értelmében nyilvános ülést tűzött ki.

[33] A harmadfokú nyilvános ülésen a magánvádló jogi képviselője a fellebbezésben foglaltakat fenntartva arra hivatkozott, hogy tévedett az elsőfokú bíróság, amikor a vádlott kijelentéseit nem tényállításként minősítve a vádlott felmentéséről döntött.

[34] Hangsúlyozta, hogy a facebook bejegyzésben foglaltak olyan tényállítások – és nem vélemény nyilvánítások - amelyek a magánvádló és a sértettek becsületének csorbítására alkalmasak, ezért a vádlottal szemben büntetés, illetve súlyosabb intézkedés alkalmazására irányuló indítványát fenntartotta.

[35] A bűncselekmény jogi minősítése szempontjából a nagy nyilvánosság előtti elkövetés megállapítását változatlanul megállapíthatónak tartva, a vádlott bűnügyi költség megfizetésére történő kötelezését is kérte azzal, hogy a harmadfokú eljárás tekintetében az ítéltábla mérlegeléssel járjon el.

[36] A magánvádló a harmadfokú eljárásban nem kívánt felszólalni.

[37] A vádlott védője az írásban előterjesztett indítványával egyezően a másodfokú bíróság ítéletének helybenhagyását indítványozta.

[38] A vádlott felszólalásában és utolsó szó jogán előadottakban az írásbeli beadványában foglaltakat fenntartva a harmadfokú eljárás lényegére történő kioktatást követően úgy nyilatkozott, hogy a másodfokú ítélettel egyetért, annak helybenhagyását kéri.

[39] A harmadfokú eljárásban a Fővárosi Ítéltábla megállapította, hogy a vádlott büntetőjogi felelőssége tekintetében született ellentétes döntésre figyelemmel, a Be. 615.§ (1)-(2) bekezdés b./ pontja alapján a harmadfokú eljárás megnyílt, és a másodfokú bíróság ítéletét a Be. 618.§ (1)-(3) bekezdésére figyelemmel teljes körben bírálta felül.

[40] A harmadfokú bíróság a Be. 618.§ (1) bekezdés b/ pontja értelmében – tekintet nélkül arra, hogy ki és milyen okból fellebbezett - elsődlegesen vizsgálta az első- és másodfokú eljárásra vonatkozó eljárási rendelkezések megtartását. Megállapította, hogy az elsőfokú bíróság eljárásában olyan eljárási szabálysértést, amely a Be.609.§ (1) bekezdése értelmében az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését indokolná, nem vétett, míg a másodfokú bíróság eljárásában a büntetőeljárási szabályokat maradéktalanul megtartotta.

[41] A másodfokú bíróság helyesen mutatott rá arra, hogy az elsőfokú eljárással kapcsolatban több eljárási szabálysértés állapítható meg. Így többek között az, hogy a Be. 769.§ (6) bekezdése ellenére az ügyben nem nyilatkoztatta a sértetteket, hogy melyikük jár el magánvádlóként, illetve megegyezés hiányában a magánvádló személyét nem jelölte ki. Ezt az eljárási szabálysértést, azonban a másodfokú bíróság azzal, orvosolta, hogy a másodfokú nyilvános ülésen az erre vonatkozó nyilatkozatot beszerezte, így a magánvádló személyének tisztázása megtörtént.

[42] Helyesen rögzítette a másodfokú bíróság azt is, hogy a Be. 775.§ (3) bekezdése szerinti törvényi előírás figyelmen kívül hagyásával járt el az elsőfokú bíróság, amikor a bizonyítási eljárást nem a magánvádló tanukénti meghallgatásával kezdte.

[43] Megállapította továbbá a harmadfokú bíróság, hogy az elsőfokú bíróság a folytatólagos tárgyalások során, a Be. 518.§ (3) bekezdésében írt törvényi feltételek fennállása ellenére minden esetben a tárgyalás megkezdését rögzítette a jegyzőkönyvben, a folytatólagos tárgyalás megtartásának feltételeinek vizsgálata helyett.

[44] Egyebekben az első fokon eljáró bíróság a magánvádas eljárást az Be. CIV. fejezetében megjelölt eljárási szabályok alapján folytatta le. A bizonyítás törvényességére vonatkozó szabályokat betartotta, az eljárásban résztvevő személyek törvényes jogait maradéktalanul gyakorolhatták, jogaikra és kötelezettségeire történő figyelmeztetésük a törvényi rendelkezéseknek megfelelően megtörtént. Az ügyben releváns okirati bizonyítékokat is ismertette, továbbá a tanúbizonyítás során a szembesítéseket a szükséges körben lefolytatta.

[45] A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a Be.599.§ (1) bekezdése szerinti nyilvános ülésen, a Be. 590.§ (1) bekezdése értelmében teljeskörűen bírálta felül, melynek eredményeként az elsőfokú ítélet feljelentést tartalmazó részét a sértettek magánindítványa elterjesztésének időpontja és a vádlott személyi körülményei tekintetében kiegészítette, illetve az elsőfokú bíróság által rögzített ítéleti tényállás utolsó mondatát a Be.593.§ (1) bekezdés a./ pontja értelmében pontosította.

[46] Megállapította, hogy az elsőfokú bíróság az ügy megítélése szempontjából jelentőséggel bíró bizonyítékokat beszerezte és azok megfelelő értékelésével az indokolási kötelezettségét is - bár a jogi indokolás körében szűkszavúan – teljesítette. Így a bizonyítékok értékelése alapján az ítéleti tényállást – a kisebb mérvű kiegészítés mellett – alapvetően helytállóan állapította meg, azonban az abból levont jogkövetkeztésekkel nem értett egyet.

[47] Pontosan mutatott rá a másodfokú bíróság arra, hogy a rágalmozás vétsége esetén a történeti tényállás megállapítását követően a bűnösség megállapítása során a bíróságnak milyen tényezőket kell vizsgálnia. Ennek eredményeként a másodfokú bíróság a Btk. 226.§ (1) bekezdésében írt törvényi tényállás elemeit a konkrét ügyben vizsgálva arra megállapításra jutott, hogy a magánvádló feljelentésében kifogásolt kijelentések tényállítások, azonban nem alkalmasak a becsület csorbítására, illetve magánvádló2 esetében az a kijelentés, hogy „így 400.000 forinttal károsítja meg édesanyámat” nem tényállítás, hanem vélekedés.

[48] Mindezek alapján a másodfokú bíróság megállapította, hogy a magánvádló(k) által sérelmezett kijelentések tekintetében a rágalmozás törvényi tényállási elemei nem valósultak meg, ezért az elsőfokú bíróságnak a vádlott bűnösségére vont következtetése nem helytálló, így a vádlott felmentését a másodfokú bíróság a Be. 566.§ (1) bekezdés a) pontja alapján, bűncselekmény hiányában látta indokoltnak.

[49] Egyértelműen megállapítható, hogy az első- és a másodfokú bíróság eltérő döntései a bűnösségre levont eltérő jogi következtetésen alapulnak, mert míg az elsőfokú bíróság egyértelműen úgy foglalt állást, hogy a vádlott facebook-on közzétett állításai elegendőek a Btk.226.§-a szerinti törvényi tényállás kimerítéséhez, addig a másodfokú bíróság álláspontja szerint e kijelentések bár tényállítások, azonban becsület csorbítására nem alkalmasak

[50] A harmadfokú bíróság a másodfokú bíróság ténybeli és jogi következtetéseit alapjaiban osztotta.

[51] A harmadfokú bíróság a másodfokú bíróságnak a tényállás kiegészítése körében tett észrevételeivel egyetértett, és egyéb tekintetben az elsőfokú bíróság által rögzített tényállást megalapozottnak, a rendelkezésre álló bizonyítékokkal összhangban állónak ítélte, így a harmadfokú bíróság a határozatát a Be. 619.§ (1) bekezdése értelmében a másodfokú bíróság ítéletének alapjául szolgáló tényállásra alapította.

[52] Az irányadó tényállás alapulvételével a másodfokú bíróság indokoltan jutott arra a következtetésre, hogy a vádlott büntetőjogi felelőssége nem állapítható meg. Indokolási kötelezettségét teljesítve a másodfokú bíróság igen alaposan, az állandó bírói gyakorlat bemutatása mellett fejtette ki álláspontját. Okfejtése hibátlan, következtetéseivel a harmadfokú bíróság maradéktalanul egyetértett.

[53] A Btk. 226.§ (1) bekezdésének törvényi tényállási elemeit vizsgálva, a másodfokú bíróság pontosan mutatta be, hogy a jogalkalmazó feladata elsősorban a cselekmény tényállásszerűségének vizsgálata, majd a tényállási elemek fennállása esetén a jogellenesség körében annak feltárása, hogy megállapítható-e a cselekmény jogellenességét kizáró olyan körülmény, amely büntethetőségi akadályt képez.

[54] Ezt a logikai láncot követve a másodfokú bíróság helyesen világított rá, hogy a tényállásszerűség követelménye alapján az első eldöntendő kérdés az, hogy az elkövető magatartása tényállítás, híresztelés, avagy erre utaló kifejezés használatként értékelendő-e.

[55] Kiemeli a harmadfokú bíróság, hogy a rágalmozás törvényi tényállása tényállítást követel meg. A tényállítás olyan megnyilatkozás, melynek tartalma múltban bekövetkezett, vagy a jelenben tartó, éppen zajló cselekmény, történés vagy állapot. Jövőbeni cselekményre vonatkozó megnyilatkozás soha nem tényállítás, hanem csak feltételezés. További feltétel, hogy a tényállításnak konkrétan valakiről, valamely személyről kell szólnia.

[56] A tényállítás és az értékítélet közötti elhatárolás tekintetében pontosan mutatott rá a másodfokú bíróság, hogy a tényállítás egyedileg meghatározott, az objektív valósága szempontjából vizsgálható esemény, történés, míg az értékítélet olyan egyszerűsített kifejezési mód, amely éppen a konkrétságra vissza nem vezethető leegyszerűsítés folytán büntetőjogi védelmet (kivéve, ha gyalázkodó jellegű) nem élvez.

[57] Indokoltan hangsúlyozta a másodfokú bíróság azt is, hogy bűncselekmény megvalósulása szempontjából az állított (híresztelt) tény becsület csorbítására alkalmasságának megállapításánál objektív, a társadalomban kialakult általános megítélés az irányadó, nem a sértett egyéni megítélése, a valótlán tény állítása ellenben, amennyiben becsület csorbítására nem alkalmas, bűncselekményt nem valósít meg. (BH.1992.296.)

[58] A fenti szempontok szem előtt tartásával a másodfokú bíróság körütekintően vizsgálta a feljelentésben kifogásolt és tartalmában a vádlott által sem vitatott facebook bejegyzést, és a magánvádlóhoz illetve a sértettekhez kapcsolódóan pontosan mutatott rá arra, hogy mely kijelentések tényállítások, amelyek attól függetlenül, hogy tartalmában megfelelnek-e a valóságnak, becsületsorbitására alkalmasság hiányában nem valósítanak meg bűncselekményt, illetve mely (magánvádló2 sértetthez kapcsolódó) kijelentés az, amely nem minősül tényállításnak, így ebben a tekintetben a rágalmazás ezen tényállási eleme nem állapítható meg.

[59] A másodfokú ítélet [18] bekezdésében részletezett, és a feljelentésnek megfelelően kiegészített tényállásrész tekintetében is egyetértett a harmadfokú bíróság azzal az okfejtéssel, hogy az a vádlott azon tényállításához kapcsolódik, amely szerint magánvádló3 „képes volt lemondani a hagyatéki tárgyaláson egy korrupt ügyvéddel a szántó bizonyos területéről”, de az, hogy „napi bűncselekménybe ütközik” nem tényállítás, hanem a vádlott vélekedése, véleménye arról, hogy ez nem volt törvényes. Ebben a tekintetben még csak nem is utal a vádlott arra, hogy bárki (beazonosítható személy) bűncselekményt követett volna el, továbbá a korrupt jelző – amely egyébként becsületsorbitására alkalmas kijelentésként lenne értékelhető – nem a sértettre, hanem egy meg nem nevezett ügyvédre vonatkozik.

[60] Itt kell hangsúlyozni, - különös tekintettel a magánvádló fellebbezés indokolásában (2. oldal utolsó bekezdésétől 3. oldal 1 bekezdéséig) foglaltakra, hogy verbális bűncselekmény esetén a közlés annak kimondásával (leírásával) rögzül, annak tovább gondolása, a „tényből tényre vont következtetés” nem fogadható el. Vagyis a vádlottnak az idézett szövegrészlete semmiképpen sem értékelhető úgy, hogy magánvádló3 sértettet bűncselekmény elkövetésével vádolná.

[61] Ugyancsak szükséges rámutatni - a magánvádlói előadással szemben -, hogy a másodfokú bíróság az anyagi jogszabályok és az állandó bírói gyakorlat szem előtt tartásával fejtette ki az ítéletének [27] részében, hogy az emberi becsület, mint a személyiségi jogok részét képező védett jogi tárgy büntetőjogi védelme a becsület csorbitására való alkalmasság vizsgálatánál milyen szempontokat tart irányadónak, majd ennek megfelelően értékelte a vádlott feljelentésben kifogásolt kijelentéseit.

[62] Mindezek alapján a harmadfokú bíróság maradéktalanul osztotta azt a másodfokú ítéletben kifejtett álláspontot, hogy a törvényi tényállási elemek hiányában a jogellenesség vizsgálatára, továbbá ehhez kapcsolódóan a valóság bizonyítására nem kerülhetett sor.

[63] Vagyis a másodfokú bíróság helyes jogkövetkeztetéssel állapította meg, hogy a rágalmazás vétségének törvényi tényállási elemei az egyébként helytállóan megállapított történeti tényállásban leírt kijelentések tekintetében maradéktalanul nem állapíthatók meg, így a vádlottak bűnösségére vont elsőbírói következtetés nem helytálló.

[64] A harmadfokú bíróság a fentiekben kifejtettek szerint a másodfokú bíróság álláspontjával egyetértve, a vádlottak felmentését a Btk. 226.§ (1) bekezdésébe ütköző és a

(2) bekezdés b./ pontja szerint minősülő rágalmazás vétsége miatt emelt vád alól, bűncselekmény hiánya okán törvényesnek és megalapozottnak ítélte.

[65] A másodfokú bíróság indokoltan pontosította a felmentéssel érintett bűncselekmény jogi minősítését a Btk. 459.§ (1) bekezdés 22. pontjának értelmező rendelkezése alapján, ugyanis a történeti tényállás alapján, még a vádlott által hivatkozott zárt facebook csoportban való közzététel esetén is fennáll annak a lehetősége, hogy a bejegyzés több, meg nem határozható számú személy tudomására juthat, ugyanakkor a magánvádló jogi képviselője is helytállóan hivatkozott arra, hogy már a feljelentés tartalmából is következik a nagy nyilvánosság előtti elkövetés, mint minősítő körülmény megállapíthatósága.

[66] A másodfellebbezéssel érintett ítélet bűnügyi költségre vonatkozó rendelkezése is törvényes, ezért a harmadfokú bíróság a másodfokú bíróság ítéletét a Be.621.§ (2) bekezdése szerinti nyilvános ülésen a Be. 623.§-a alapján helybenhagyta.

[67] A magánvádló jogi képviselőjének díjával felmerült költség a Be. 145.§ (1) bekezdés c./ pontja értelmében bűnügyi költség, amelyet a Be. 782.§ (1) bekezdése alapján a másod- és harmadfokú eljárásban is a magánvádló viseli.

[68] A harmadfokú eljárásban felmerült bűnügyi költséget a Be.782.§ (4) bekezdése alapján köteles a magánvádló az államnak megfizetni.

[69] A magánvádló fellebbezésére sem a másodfokú, sem a harmadfokú eljárásban nem róttá le az 1990.évi XCIII.tv. (Itv.) 52.§ (1) bekezdése szerinti fellebbezési illetéket, ezért a harmadfokú bíróság felhívta a le nem rótt eljárási illeték leletezés terhe melletti pótlására.

Budapest, 2021. június 23.

dr. Magócsi István sk.

Barabásné dr. Birinyi Andrea s.k.

dr. Borbás Virág Bernadett

a tanács elnöke

előadó bíró

bíró

A Fővárosi Törvényszék mint másodfokú bíróság 20.Bf.8630/2020/6. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla mint harmadfokú bíróság 5.Bhar.231/2020/19. számú végzése folytán 2021. június 23. napján jogerőre emelkedett.

Budapest, 2021.június 23.

dr. Magócsi István sk.

a tanács elnöke